



**MINISTERIEEL BESLUIT HOUDENDE
BESCHERMING ALS MONUMENT, STADS- OF DORPSGEZICHT**

**DE VLAAMSE MINISTER VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
CULTUUR, JEUGD EN AMBTENARENZAKEN,**

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij bijzondere wet van 8 augustus 1988, inzonderheid artikel 6, § 1, I, 7 ;

Gelet op het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992, 22 februari 1995, 22 december 1995, 8 december 1998, 18 mei 1999, 7 december 2001 en 21 november 2003;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 10 juni 2003 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse regering, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse regering van 29 augustus 2003, 24 oktober 2003 en 18 februari 2004;

Gelet op het ministerieel besluit van 17 juli 2003 houdende ontwerp van lijst van voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten;

Gelet op het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen van 01 april 2004,

BESLUIT :

Artikel 1. Wordt beschermd, overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992, 22 februari 1995, 22 december 1995, 8 december 1998, 18 mei 1999, 7 december 2001 en 21 november 2003:

Wegens de historische en sociaal-culturele waarde:

- als monument:

het beboomde voormalig kerkhof rond de St.-Barbarakerk met kerkwegels en ommegang, gelegen te

Maldegem (Maldegem), Marktstraat ;

bekend ten kadaster:

Maldegem, 1^{ste} afdeling, sectie G, perceelnummers 356A, 356B.

Wegens de artistieke, historische en sociaal-culturele waarde:

- als monument:

de St.-Petrus- en St.-Pauluskerk en kerkhof met inbegrip van hek en muren, gelegen te Maldegem (Middelburg), Middelburgse Kerkstraat ;
bekend ten kadaster:
Maldegem, 4^{de} afdeling, sectie B, perceelnummers 251E, 252A.

Wegens de artistieke, historische, sociaal-culturele en volkskundige waarde:

- **als monument:**

het kruis en de kruisweg van het Westeindeken, gelegen te Maldegem (Adegem), Molenstraat ;
bekend ten kadaster:
Maldegem, 5^{de} afdeling, sectie B, perceelnummers 349A.

Wegens de sociaal-culturele en volkskundige waarde:

- **als monument:**

het bedevaartsoord van de Mariagrot van Kleit in het vroegere Kluisbosje, gelegen te Maldegem (Maldegem), Kleitkalseide ;
bekend ten kadaster:
Maldegem, 2^{de} afdeling, sectie D, perceelnummers 1138Ndeel, 1139P2.

Wegens de historische waarde:

- **als monument:**

het Oud Schepenhuis, gelegen te Maldegem (Maldegem), Marktstraat 38;
bekend ten kadaster:
Maldegem, 1^{ste} afdeling, sectie G, perceelnummer 358.

Wegens de historische waarde:

- **als monument:**

de voormalige herberg "Oud Stadhuis", gelegen te Maldegem (Maldegem), Marktstraat 40;
bekend ten kadaster:
Maldegem, 1^{ste} afdeling, sectie G, perceelnummer 317.

Wegens de historische waarde:

- **als monument:**

het gemeentehuis van Maldegem, gelegen te Maldegem (Maldegem), Marktstraat 7;
bekend ten kadaster:
Maldegem, 1^{ste} afdeling, sectie G, perceelnummer 291R.

Wegens de historische waarde:

- **als monument:**

een gedeelte van het klooster en de school van de Maricolen, gelegen te Maldegem (Maldegem), Marktstraat 15;
bekend ten kadaster:
Maldegem, 1^{ste} afdeling, sectie G, perceelnummer 286Y.

Wegens de artistieke en historische waarde:

- **als monument:**

de schandpaal van Middelburg, gelegen te Maldegem (Middelburg), Pieter Bladelinplein ;
bekend ten kadaster:

Maldegem, 4^{de} afdeling, sectie B, perceelnummer 227Kdeel.

Wegens de historische en sociaal-culturele waarde:

- **als monument:**

het "Kasteel Reesinghe" met tuin, omgrachting met brugjes, twee oude linden, koetshuis, kapel, ijskelder, dreven en Warandebos, gelegen te

Maldegem (Maldegem), Brugse Steenweg 181;

bekend ten kadaster:

Maldegem, 2^{de} afdeling, sectie D, perceelnummers 1N, 1R, 1S;

Maldegem, 3^{de} afdeling, sectie H, perceelnummers 1296S3, 1303E, 1411B, 1416B, 1416C, 1416D, 1416E, 1416F, 1464B, 1483W, 1483X.

Wegens de historische en sociaal-culturele waarde:

- **als monument:**

"Het Kasteeltje" met hek, omgevende tuin met onder meer een Ginkgo biloba en het voormalig bedrijfsgebouwtje De Lille, gelegen te

Maldegem (Maldegem), Noordstraat 15;

bekend ten kadaster:

Maldegem, 1^{ste} afdeling, sectie G, perceelnummers 156P, 158B, 159H, 163G, 164.

Wegens de historische waarde:

- **als monument:**

het St.-Annakasteel, nu politiekantoor, met inbegrip van de tuinhekken, gelegen te

Maldegem (Maldegem), Westeindestraat 1;

bekend ten kadaster:

Maldegem, 3^{de} afdeling, sectie H, perceelnummer 1193B.

Wegens de artistieke en historische waarde:

- **als monument:**

de villa "Nieuw Malecote" met tuin en tuinhek, gelegen te

Maldegem (Adegem), Oude Staatsbaan 156;

bekend ten kadaster:

Maldegem, 5^{de} afdeling, sectie B, perceelnummers 482B, 483C, 483E, 483F, 483G, 484G.

Wegens de historische waarde:

- **als monument:**

de dekenij, gelegen te

Maldegem (Maldegem), Deken de Fonteynestraat 3;

bekend ten kadaster:

Maldegem, 1^{ste} afdeling, sectie G, perceelnummer 352Adeel.

Wegens de historische waarde:

- **als monument:**

het voormalig kosterhuis, gelegen te

Maldegem (Maldegem), Noordstraat 16;

bekend ten kadaster:

Maldegem, 1^{ste} afdeling, sectie G, perceelnummer 329Ddeel.

Wegens de artistieke en historische waarde:

- **als monument:**

het voormalig brouwershuis Tytgadt, gelegen te

Maldegem (Maldegem), Mevrouw Courtmanslaan 67;

bekend ten kadaster:

Maldegem, 1^{ste} afdeling, sectie G, perceelnummer 235Kdeel.

Wegens de historische waarde:

- als monument:

de woning Van Nieuwenhuysse met inbegrip van de hekpijler en schamppalen, gelegen te Maldegem (Maldegem), Marktstraat 61;

bekend ten kadaster:

Maldegem, 1^{ste} afdeling, sectie G, perceelnummer 243Ddeel.

Wegens de artistieke en historische waarde:

- als monument:

het huis Van Wassenhove, gelegen te Maldegem (Maldegem), Westeindestraat 23;

bekend ten kadaster:

Maldegem, 3^{de} afdeling, sectie H, perceelnummer 1211Kdeel.

Wegens de artistieke en historische waarde:

- als monument:

het huis Potvliege, gelegen te Maldegem (Maldegem), Noordstraat 31;

bekend ten kadaster:

Maldegem, 1^{ste} afdeling, sectie G, perceelnummer 142Fdeel.

Wegens de artistieke en historische waarde:

- als monument:

voormalige woning en kliniek van dr. E. De Lille, gelegen te Maldegem (Maldegem), 39e Linielaan 2;

bekend ten kadaster:

Maldegem, 1^{ste} afdeling, sectie G, perceelnummers 238A2, 238R.

Wegens de historische waarde:

- als monument:

de Papinglohoeve met inbegrip van het omgrachte erf en hek, gelegen te Maldegem (Maldegem), Kleitkalseide 193;

bekend ten kadaster:

Maldegem, 2^{de} afdeling, sectie D, perceelnummer 1270D.

Wegens de artistieke en historische waarde:

- als monument:

de hoeve, gelegen te Maldegem (Maldegem), Warmestraat 38;

bekend ten kadaster:

Maldegem, 1^{ste} afdeling, sectie B, perceelnummers 991A, 992Adeel.

Wegens de historische waarde:

- als monument:

de hoeve, gelegen te Maldegem (Maldegem), Warmestraat 29;

bekend ten kadaster:

Maldegem, 1^{ste} afdeling, sectie B, perceelnummer 1135B.

Wegens de historische en industrieelarcheologische waarde:

- als monument:

de voormalige Rotsaertmolen met gekasseide oprit en ingewerkte molenstenen, gelegen te Maldegem (Maldegem), Stationsstraat 47;

bekend ten kadaster:

Maldegem, 2^{de} afdeling, sectie D, perceelnummer 166Ddeel.

Wegens de historische en industrieelarcheologische waarde:

- als monument:

het volledige molenerf met de molenromp en het molenaarshuis, gelegen te Maldegem (Maldegem), Kleitkalseide 55;

bekend ten kadaster:

Maldegem, 2^{de} afdeling, sectie D, perceelnummer 927F.

Wegens de historische, industrieelarcheologische en sociaal-culturele waarde:

- als monument:

de site met het spoorwegstation, de goederenloods, de betonnen omheining en bunker en het gekasseid Stationsplein, gelegen te

Maldegem (Maldegem), Stationsplein 6, 8;

bekend ten kadaster:

Maldegem, 2^{de} afdeling, sectie D, perceelnummer 187M, 187N.

Wegens de artistieke, historische en industrieelarcheologische waarde:

- als monument:

het voormalig spoorwegstation van Donk, gelegen te

Maldegem (Maldegem), Kronekalseide 278;

bekend ten kadaster:

Maldegem, 3^{de} afdeling, sectie F, perceelnummers 1101/3, 1101A/2deel.

Wegens de historische en industrieelarcheologische waarde:

- als monument:

de spoorwegbrug over het Schipdonkkanaal in Balgerhoeke, gelegen te Maldegem (Adegem),

bekend ten kadaster:

Maldegem, 5^{de} afdeling, sectie B, perceelnummer zonder.

Wegens de historische en industrieelarcheologische waarde:

- als monument:

de Lievebrug over het Leopoldkanaal, gelegen te

Maldegem (Maldegem),

bekend ten kadaster:

Maldegem, 1^{ste} afdeling, sectie A, perceelnummer zonder.

Artikel 2. Het algemeen belang dat de bescherming verantwoordt, wordt door het gezamenlijk voorkomen en de onderlinge samenhang van de volgende intrinsieke waarden gemotiveerd:

Het beschermenswaardig erfgoed in Maldegem, geselecteerd op basis van de systematische overzichtsinventaris van het bouwkundig erfgoed van de gemeente, omvat een gevarieerd aanbod van representatieve en goed bewaarde voorbeelden van het cultureel-historisch

patrimonium van de gemeente. De geselecteerde objecten zijn betekenisvolle getuigen van de historische en/of kunsthistorische evolutie, van wooncultuur en maatschappelijk leven in het verleden en vertonen duidelijk historische, en meer bepaald architectuurhistorische, sociaal-culturele, industrieelarcheologische of volkskundige kwaliteiten en beeldbepalende kenmerken.

De historische en sociaal-culturele waarde van het beboomde voormalige kerkhof rond de St.-Barbarakerk met kerkwegels en ommegang:

Het voormalig kerkhof rond de beschermde St.-Barbarakerk is met zijn traditionele ovale vorm, omgeven door muren en historische bebouwing, een zeer oude getuige van de occupatie van de site die minstens teruggaat tot de 9^{de} eeuw. Zijn heraanleg als “hof” met begraasd erf en omringende rode beuken, haagbeukhagen en leilinden binnen de historische bebouwde driehoek van het dorpscentrum geeft de plaats een unieke mystieke sfeer van rust en bezinning.

De ontsluiting door de verschillende smalle kerkwegels, afgesloten door fraaie 18^{de}-eeuwse hekken, laat de eeuwenoude dorpsconfiguratie nog duidelijk aflezen en roepen beelden op van de traditionele leefwereld. De 18^{de}-eeuwse arduinen hekpijlers hebben door hun dodenornamentiek een sterk symbolische waarde.

Het monumentale grafteken van baron Philippe Pecsteen van 1847 is een representatief voorbeeld van funerair erfgoed dat nog verwijst naar de oorspronkelijke kerkhoffunctie en is door zijn late aanleg op deze locatie getuige van de hardnekkige strijd voor het behoud van de oorspronkelijke waarde van de kerkhofsituatie.

De aanwezigheid van een St.-Antoniusomwegang sinds het einde van de 19^{de} eeuw is, met 7 omheen de kerk opgestelde pijlerkapelletjes, een levende getuige van volksdevotie en doorleven van de sociaal-culturele waarde.

De artistieke, historische, en meer bepaald architectuurhistorische, en sociaal-culturele waarde van de St.-Petrus- en St.-Pauluskerk en kerkhof met inbegrip van hek en muren:

De bakstenen parochiekerk is het enig bewaard gebleven gebouw in de dorpskern van het grensdorp Middelburg, de rest van de nog bestaande oude dorpsbebouwing verdween in en na de Tweede Wereldoorlog. Representatief voorbeeld van een aanvankelijk gotische dorpskerk, waarvan de reeds beschermde oudere delen, zijnde koor, transept en toren uit de 15^{de} eeuw door de neogotische aanpassingen en de uitbreidingen van het schip door architect F. Van Wassenhove van Eeklo uit het einde van de 19^{de} eeuw, resulteerden in een sober homogeen geheel met een zekere stijleenheden, zowel in- als uitwendig. Als uitbreiding van de reeds beschermde oude delen van de kerk is een bescherming van het volledige kerkgebouw met inbegrip van de Lourdeskapel en het ommuurd kerkhof aangewezen.

Het kerkhof is een uitzonderlijk geworden voorbeeld van een kerkhof rond de kerk. Belangrijkste elementen op het kerkhof, naast het opmerkelijk toegangshek van 1861, zijn het met ijzeren hekwerk afgesloten gedeelte ten zuidwesten van het transept, zogenaamd “Het Hofken”, met een calvariegroep in terracotta, oorspronkelijk behorend bij de in de transeptmuur ingemetselde grafsteen van kanunnik J. De Bouck van 1761, en het sterk opvallende grafmonument van politicus en kanunnik J.O. Andries voor de calvariegroep.

De artistieke, historische, sociaal-culturele en volkskundige waarde van het kruis en de kruisweg van het Westeindeken:

Het geheel van het kruis en de kruisweg, opgericht in 1905-1906 door een particulier en later, vooral tijdens de Tweede Wereldoorlog, uitgegroeid tot een klein bedevaartsoord, vormt een representatief voorbeeld van lokale devotiegeschiedenis en maakt deel uit van het religieus volkskundig erfgoed van de plattelandsgemeente. De kapellen zijn beeldbepalend ingeplant in het omliggende landschap en op een kruispunt van wegen. De goed onderhouden kapelletjes in een vereenvoudigde neogotische stijl bevatten polychrome reliëfs uit het atelier van de

Gentse beeldhouwer Mathias Zens, een belangrijk producent van religieuze beeldhouwkunst in het Gentse. Ook het polychrome Christusbeeld van terracotta getuigt van kwaliteitsvol ambachtswerk in de religieuze beeldhouwateliers uit het begin van de 20^{ste} eeuw.

De sociaal-culturele en volkskundige waarde van het bedevaartsoord van de Mariagrot in het vroegere Kluisbos van Kleit:

De vrij recente Mariagrot van Kleit, één der grootste Mariagrotten van Vlaanderen, opgericht uit devotie voor O.-L.-Vrouw door de lokale pastoor in 1950 is een mooi voorbeeld van de voortlevende volksdevotie. Het ongewone bouw materiaal, namelijk betonblokken gerecupereerd van de oorlogsvliegvelden in de buurt, getuigt van een ongeziene vindingrijkheid en originaliteit en refereert tevens aan de dramatische gebeurtenissen in de streek.

Door de combinatie van een Lourdesgrot met twee ommegangen, een St.-Ritakapel en een grote calvariekapel, werd een uitgebreid bedevaartsoord gecreëerd, waarbij de oorspronkelijke aanleg van het vroegere Kluisbos grotendeels bewaard bleef.

De grote volkstoeloop, vooral in de meimaand, blijft tot op heden een uiting van volksdevotie en getuigt van de sociaal-culturele betekenis van de diep gewortelde geloofswaarden.

De historische, en meer bepaald architectuurhistorische waarde van het Oud Schepenhuis:

Dit thans zeer neogotisch ogend gebouw met opvallend bakstenen parement met Brugse travee-indeling en kenmerkende baksteentracing, een realisatie van architect Adrien Kreef van 1930, verbergt de zeer oude, tot 1525 opklimmende kern van het oorspronkelijke schepenhuis.

Dit aanvankelijk sober laatmiddeleeuws gebouw werd opgetrokken door Jacob van Halewijn, heer van Maldegem als administratieve zetel van het ambacht Maldegem. Als dusdanig is het een representatief voorbeeld van een bestuurlijk gebouw uit het ancien régime. Door zijn beeldbepalende ligging aan de Markt, op de hoek met de brede kerkwegel naar de St.-Barbarakerk, is het een goed herkenbaar en essentieel component van de historische dorpskom.

De historische, en meer bepaald architectuurhistorische waarde van de voormalige herberg "Oud Stadhuis":

Het als vergaderzaal en conciërgerie in 1653 opgetrokken gebouw is historisch en fysisch onlosmakelijk verbonden met het aanpalende schepenhuis. Samen vormden zij het administratieve centrum van het ambacht Maldegem tijdens het ancien régime en bleven, tot de oprichting van het nieuwe gemeentehuis in 1909, de bestuurlijke zetel van Maldegem.

Als herberg met raadzaal is het "Oud Stadhuis" exemplarisch voor de geschiedenis van de bestuurlijke administratie in de landelijke context tijdens het ancien régime.

Het gebouw zelf getuigt van een boeiende bouwgeschiedenis en laat in zijn sporen duidelijk de verschillende wijzigingen en verfraaiingen aflezen.

De originele U-vormige inplanting, de behouden bak- en zandsteenbouw en de binnenstructuur met gewelfde kelders, 17^{de}-eeuwse balklagen op natuurstenen consoles en vooral de 18^{de}- en 19^{de}-eeuwse interieurdecoratie van de raadzaal maken van dit gebouw een waardevolle historische getuige voor de architectuurgeschiedenis van de regio.

De historische, en meer bepaald architectuurhistorische waarde van het gemeentehuis:

Het huidige gemeentehuis is een mooi voorbeeld van een representatief gebouw met openbare functie, opgetrokken in een verzorgde neogotische baksteenarchitectuur. Met dit ontwerp van 1907 realiseerde de Gentse architect Henri Geirnaert, bekend bouwmeester van zowel religieuze als burgerlijke architectuur, één van de belangrijkste gebouwen binnen zijn omvangrijke oeuvre. Het is een sterk beeld- en schaalbepalend gebouw met monumentaal karakter, voornamelijk bekomen door de massale rechthoekige constructie met dominerende

centrale belfortoren en dubbele statietrap, duidelijk geïnspireerd op het imposante stadhuis van Sint-Niklaas van architect Pieter Van Kerkhove van 1876.

Typologisch en stilistisch is het gebouw belangrijk voor de geschiedenis van de architectuur door het behoud van de structuur en de authentieke afwerking, de verzorgde detaillering en origineel schrijnwerk met kleine glas-in-loodvulling.

De historische, en meer bepaald architectuurhistorische waarde van een gedeelte van het klooster en de school van de Maricolen:

Het zeer beeldbepalend ingeplant klooster- en scholencomplex van de Maricolen op de in 1867 uitgebreide Markt is een representatief voorbeeld van een dergelijk gebouwtype voor een klooster in combinatie met de onderwijsfunctie binnen een landelijke dorpsgemeenschap in de tweede helft van de 19^{de} eeuw.

Architectuurhistorisch is het een waardevol exemplaar van 19^{de}-eeuwse baksteenarchitectuur met een zeer harmonisch voorkomen met kenmerkende kleurige friezen en rondboogvensters met behouden roedeverdeling.

De kapel van 1907 naar ontwerp van priester-architect Petrus Van Loo, is ondanks de latere aanpassingen en sobere vormgeving, een waardevol en integrerend deel van de religieuze klooster- en schoolinstelling.

Het fraaie ijzeren hek dat sinds de jaren 1920 de binnentuin aan de Marktzijde afsluit, is een mooi voorbeeld van ambachtelijke vaardigheid en een essentieel en beeldbepalend component van het ensemble.

De aanpalende burgerwoning die een tijd als directeurswoning fungeerde, is met zijn door fraaie ijzeren hekken omsloten voortuin en authentiek behouden bepleisterde gevel typologisch en stilistisch exemplarisch voor de neoclassicistische burgerarchitectuur uit het laatste kwart van de 19^{de} eeuw. Door zijn inplanting op de hoek van de huidige Nieuwstraat vormt de woning een beeldbepalend en integrerend deel van het 19^{de}-eeuwse complex.

De artistieke en historische waarde van de schandpaal van Middelburg:

De schandpaal, materiële getuige van de middeleeuwse rechtspraak, is een rijk bewerkte vierkante hardstenen "kaak", volgens het jaartal in de bekroning opgericht in 1775. De kunstig gehouwen wapenschilden en emblemen verwijzen naar de oprichter, Elisabeth Vilain van Gent, gravin van Middelburg. Het typisch bekronend heraldisch leeuwje is geplaatst na de wederopbouw van de schandpaal ter vervanging van het verdwenen beeldje.

De historische, en meer bepaald architectuurhistorische waarde en de sociaal-culturele waarde van het kasteel Reesinghe met koetshuis, kapel, ijskelder omgrachting met brugjes, tuin, twee oude linden, dreven en Warandebos:

Het kasteeldomein van Reesinghe is als historische site van het heerlijk kasteel van de machtige heren van Maldegem met zijn behouden omgrachting en mote een zeer belangrijke getuige van het feodaal verleden van Maldegem.

De bouwhistoriek, van versterkte hoeve tot kasteel en landhuis, is illustratief voor de lange occupatiegeschiedenis van de site waarbij het huidige midden 19^{de}-eeuws jachtpaviljoen het sluitstuk vormt. Als neogotisch landhuis van 1854-58, ontworpen door architect Eugène Carpentier, is het huidig kasteel een mooi voorbeeld van burgerlijke neogotische baksteenarchitectuur. Binnen het oeuvre van de architect is het een vrij vroeg en zeer authentiek behouden gebouw, het eerste in een reeks belangrijke realisaties van deze architect in de gemeente. Vooral de verzorgde afwerking van de baksteenprofielen en traceringen getuigen van een hoge kwaliteit en authenticiteit als toonbeeld van neogotische bouwkunst.

Het bijhorend koetshuis met in oorspronkelijke staat bewaarde paardenstallen, eveneens van de hand van architect Carpentier, vormt één architecturaal en homogeen geheel.

De zogenaamde ijskelder met toegangstrap en fraai bakstenen toegangssas, gelokaliseerd op de oude, door grachten omgeven mote, is mogelijk een restant van een vroeger constructie

die in verband kan gebracht worden met de legende van het "Heerken van Maldegem" en in de 19^{de} eeuw getransformeerd werd tot ijskelder als integrerend deel van het kasteeldomein.

De neogotische O.-L.-Vrouwekapel, opgericht circa 1860 door de kasteelheren op hun domein maar door haar ligging bij de steenweg ook toegankelijk voor de omwonenden, is een materiële getuige van lokale volksdevotie en de hechte verbondenheid van de vroegere maatschappij met het religieus leven.

De twee imposante linden bij de toegangsbrug getuigen door hun inplanting en respectabele afmetingen en vorm die reeds sinds het begin van de 19^{de} eeuw als dusdanig beschreven en getekend zijn, van hun hoge ouderdom en historisch belang.

De verschillende onverharde en gave dreven, aangelegd samen met het nieuwe kasteel in het midden van de 19^{de} eeuw zijn de dragers van de ruimtelijke structuur van het midden 19^{de}-eeuws kasteeldomein en bepalen door hun beeldbepalend karakter de wijde omgeving. Door de dreven loopt de aanleg van het parkdomein door in het landschap. Hun onverharde karakter laten duidelijk de typische zandige bodem van de streek zien. Dit drevenpatroon omvat de zogenaamde Oude Kasteeldreef, een naam die nog verwijst naar het vroeger kasteeldomein, met imposante beuken- en eikenrijen die het parkbos en het Warandebos in het westen begrenst, de eikendreef die het 19^{de}-eeuws neerhof met de Brugse Steenweg verbindt in het oosten, de noordelijke beukendreef is de as van het kasteel tussen de omgrachting en de oost-west-georiënteerde populierendreef tussen de Koning Albertlaan en de Kapellestraat.

Het huidige Warandebos, waarvan de naam verwijst naar de historische warande van het heerlijk kasteel van Reesinghe is exemplarisch voor de evolutie van een oud bos dat midden 19^{de} eeuw om sociaal-economische redenen ontbost werd en na de economische heropleving eind 19^{de} eeuw herbebost werd. Historisch en visueel maakt het integrerend deel uit van de kasteelsite.

De historische, en meer bepaald architectuurhistorische waarde en de sociaal-culturele waarde van "Het Kasteeltje" met inbegrip van het hekwerk, de omgevende tuin met onder meer een *Ginkgo biloba* en het voormalig bedrijfsgebouw De Lille:

Het in kern tot de 16^{de} eeuw opklimmend kasteeltje met toren als statussymbool is een zeldzaam voorbeeld van privé-burgerlijke architectuur in een landelijke dorpskern. Als verblijf van prominente personen als griffiers, baljuws of burgemeesters is het een materiële getuige van de maatschappelijke en administratieve organisatie tijdens het ancien régime.

Architectuurhistorisch is het een belangrijk gebouw door zijn lange bouwgeschiedenis die nog duidelijk afleesbaar is in het huidige gebouw. De talrijke aanpassingen, ook in het interieur zijn illustratief voor de evolutie van de architectuur en de wisselende bouwtrant doorheen de eeuwen. De uitbreidingen en aanpassingen begin 20^{ste} eeuw getuigen van de ondernemende en exuberante geest van de toenmalige eigenaar. Als woning en bedrijfsgebouw van drukker, journalist, politicus en uitgever Victor De Lille vanaf 1904 heeft het gebouw voor Maldegem ook een grote cultuurhistorische waarde.

In de voortuin, afgesloten door een kunstig ijzeren hekwerk, is de imposante *Ginkgo biloba*, met zijn 4.20 m omtrek bij de dikste *Ginkgo*'s van België te rekenen, een beeldbepalend element. De diepe achtertuin met onder meer een imposante Tamme kastanje en Zwarte moerbeï maakt integrerend deel uit van de historische site.

De historische, en meer bepaald architectuurhistorische waarde van het St.-Annakasteel, nu politiekantoor, met inbegrip van de tuinhedden:

Het huidige kasteel van circa 1860, als opvolger van een 18^{de}-eeuws landhuis ingeplant op de historische site van het in 1273 gestichte hospitaal, getuigt van een eeuwenoude occupatiegeschiedenis van deze, aan de Ede palende locatie in het dorpscentrum van Maldegem.

Het neoclassicistisch gebouw dat in zijn interieur nog waardevolle en authentieke decoratieve elementen uit de tweede helft van de 19^{de} eeuw herbergt, is illustratief voor de toenmalige bouwstijl en getuigt van de levensstijl en smaak van de 19^{de}-eeuwse begoede burgerij.

De monumentale hekken, die in de médaillons het jaartal 1857 van de vermoedelijke oprichting vermelden, zijn mooie voorbeelden van kunstzinnig ambachtelijk smeedwerk en maken, door hun inplanting links en rechts van het kasteel, integrerend deel uit van het monument.

De artistieke en historische, meer bepaald architectuurhistorische waarde van de villa *"Nieuw Malecote"* met tuin en tuinhek:

Het landhuis is een representatief en interessant voorbeeld van een in het groen gelegen villa geïnspireerd op de Engelse cottage, gebouwd rond 1910 in opdracht van de industrieel A. Standaert-Orridge van Balgerhoeke naar ontwerp van de Gentse architect Eugène De Heem. De karakteristieke grote beboomde villatuin met pittoreske houten tuinpoort is verwant aan de Engelse landschapsstijl met opzij een dubbele beukendreef. De vrij bescheiden bouwstijl van de bakstenen villa met zijn hoge pannendaken, topgevels, imitatievakwerk, deurportiek, houten erkers en veranda's is een goed voorbeeld van het romantisch woningtype van de begoede burgerij rond de vorige eeuwwisseling. Het gaaf bewaard interieur is een fraai voorbeeld van woonhuiscultuur in cottigestijl met een doordacht grondplan en functionele indeling, waarbij de inkomhal met vaste zithoek onder de trap een belangrijk en kenmerkend element vormt. Niet alleen de woonkamers maar ook de dienstruimten zijn in authentieke staat bewaard met het oorspronkelijk binnenschrijnwerk, marmeren schouwmantels, parket en tegelvloeren en wandtegels. Als waardevol mobiliair is vooral te vermelden de aankleding en meubels in de hal en de zitkamer, vakkundige creaties van de Kortrijkse meubelmakers De Coëne.

De historische, en meer bepaald architectuurhistorische waarde van de dekenij:

Door zijn traditionele inplanting in de nabijheid van de kerk aan de rand van het kerkhof en binnen de inherent aan het pastorieconcept ommuurde tuin is de huidige dekenij exemplarisch voor de plattelandspastorieën.

Het huidig imposant dubbelhuis met neoclassicistisch voorkomen laat zijn lange bouwgeschiedenis nog duidelijk aflezen in zijn talrijke sporen. Vooral de verzorgde afwerking van het hoofdgestel met fraai uitgewerkte consoles en de in het interieur bewaarde doch heden achter behang verstopte muurschilderingen met romantische landschappen, getuigen van de 19^{de}-eeuwse uitbreidings- en verfraaiingswerken en onderstrepen het prestigieus karakter dat de pastorieën hadden in deze periode.

De historische, meer bepaald architectuurhistorische waarde van het voormalig kosterhuis:

De kosterwoning die in zijn huidige vorm dateert van 1862 is een gaaf bewaard en vrij zeldzaam wordend voorbeeld van 19^{de}-eeuws burgerhuis met een karakteristieke beraping en neoclassicistische afwerking. De woning onderscheidt zich van de overige dorpshuizen door zijn authentiek voorkomen met een zeer verzorgde afwerking en detaillering vooral van het hoofdgestel met uitgewerkte modillons en dropmotief.

De bewaarde interieurindeling en -afwerking, daterend van de initiële bouwfase en de midden 19^{de}-eeuwse verbouwingswerken, zijn kenmerkend voor de toenmalige stijl en woonopvattingen.

De artistieke en historische, en meer bepaald architectuurhistorische waarde van het voormalig brouwershuis *Tytgadt*:

Het voormalig brouwershuis is een interessant voorbeeld van een in kern 17^{de}-eeuws dorps huis, teruggaand op een oude hoeve die reeds opgetekend werd op de kaart van Pieter Pourbus van 1561-1571. Het is één van de oudst bewaarde woningen in het centrum van

Maldegem met een nog deels behouden 17^{de}-eeuwse structuur, in de 18^{de} en vooral in de 19^{de} eeuw aangepast en verfraaid tot een imposante brouwerswoning.

De artistieke waarde ligt vooral in de interieurhistorisch waardevolle interieurelementen zoals de empiregetinte gang en het trappenhuis met kenmerkende zuilen en marmerschilderingen en merkwaardige koepelbeschildering en de bijzonder rijkelijke en gaaf bewaarde neorococosalons met onder meer muurschilderingen geïnspireerd op de Franse kasteelparken, gesigeneerd "Jules Lefèvre, Gand". Ze zijn belangrijke materiële getuigen van de economische en culturele welstand van de begoede brouwersfamilies in de loop van de 19^{de} eeuw.

De historische, meer bepaald architectuurhistorische waarde van de woning Van Nieuwenhuysse met inbegrip van de hekpijler en de schamppalen:

Deze woning is typologisch een interessant voorbeeld van een lage dorpswoning, gebouwd door de postdistributeur en winkelier J. Van Nieuwenhuysse in 1857 en is tevens exemplarisch voor de bebouwing van de dorps hoofdstraat in de 19^{de} eeuw.

De planindeling, interieurinrichting en decoratieve elementen, onder meer de marmeren schouwmantels, binnenschrijnwerk en originele stucplafonds met bloemenlijsten en rocailles zijn gaaf bewaard en getuigen van de toenmalige stijl, comfort en woonopvattingen van de begoede klasse.

De schamppalen aan de doorgang met bewaarde hekpijler rechts van het huis, geven het jaar 1857 aan, verwijzend naar het bouwjaar van het huis.

De artistieke en historische, meer bepaald architectuurhistorische waarde van het huis Van Wassenhove:

De woning die de weduwe Van Wassenhove in 1871 liet optrekken is een zeer gaaf bewaard en representatief voorbeeld van een neoclassicistisch herenhuis dat kenmerkend en beeldbepalend was voor de bebouwing in het dorpscentrum van Maldegem. Het is een architecturale getuige van de economische bloei en welstand van de burgerij aan het einde van de 19^{de} eeuw.

De artistieke waarde van het gebouw blijkt vooral uit het goed bewaard interieur en de verzorgde detaillering en afwerking. De marmeren schouwmantels, origineel beschilderd binnenschrijnwerk en plafonds, marmerschilderingen en stucdecoratie getuigen van een ambachtelijke kennis en stijlbewuste smaak.

De artistieke en historische, meer bepaald architectuurhistorische waarde van het huis Potvliege:

De rijwoning van 1912 met opmerkelijk verzorgde en gaaf bewaarde voorgevel is een zeer mooi voorbeeld van provinciale art nouveaustijl en is voor de regio vrij uitzonderlijk. Stilistisch-typologisch, naar materiaalgebruik en decoratieve afwerking, onder meer de geglazuurde tegels en tegeltableaus met florale motieven, is de gevel exemplarisch voor de art nouveaustijl uit het begin van de 20^{ste} eeuw.

De volledig authentieke interieurindeling en -inrichting met nog origineel beschilderd binnenschrijnwerk, fraaie glas-in-lood deurpanelen, marmeren schouwmantels, marmerschilderingen, plafonddecoratie en cementtegelvloeren getuigen van kunstzin en een hoge architecturale kwaliteit.

Het gebouw in zijn totaliteit is een architecturale getuige van de welstand en stijlbewuste smaak van de opdrachtgevers.

De artistieke en historische, meer bepaald architectuurhistorische waarde van de voormalige kliniek en woning van dokter E. De Lille:

Het gebouwencomplex, een realisatie van architect Robert Hebb uit Sint-Niklaas van 1939, is het opvallendste voorbeeld in Maldegem van een uitgesproken modernistische baksteenarchitectuur uit het interbellum en vormt aldus een blikvanger in het straatbeeld. Het

imposant gebouw is duidelijk verwant aan het "romantisch kubisme" met invloed van W.M. Dudok door het gebruik van baksteen, de asymmetrische compositie met het contrasterend spel van horizontale en verticale volumes, de platte daken met dakterras, de afgeronde hoekoplossingen en de hoog oplopende traptoren, het aanwenden van rondvensters en ladderramen. Na de herbestemming tot schoolgebouw in 1946 bleef de complexe ruimte-indeling en de sobere aankleding van het interieur grotendeels behouden.

De historische, en meer bepaald architectuurhistorische waarde van de Papinglohoeve met inbegrip van het omgrachte erf en hek:

De Papinglohoeve is historisch waardevol als grote ontginningshoeve van de Sint-Baafsabdij in het Maldegemveld, reeds vermeld in de 12^{de} eeuw. Door de stichting van een kapel en proosdij afhangende van de St.-Baafsabdij van Gent speelde het domein van Papinglo een uiterst belangrijke rol in de ontginning en ontwikkeling van de streek.

De huidige hoeve, opgericht in 1756, vormt voor de landelijke architectuur van het Meetjesland nog steeds een representatief voorbeeld met karakteristieke streekeigen bouwkenmerken. Het boerenerf bewaart nog grotendeels zijn omgrachting en zijn 19^{de}-eeuwse toegangspoort. Ook de dienstgebouwen, zijnde de varkensstallen, de koeienstallen, de schuur, de ijzeren steekpompen en de met kasseien verharde wegeltjes vormen traditionele componenten die inherent deel uitmaken van het oude landbouwbedrijf.

Het boerenhuis vertoont een traditionele eenvoudige witgepleisterde gevel met groen-wit geschilderd houtwerk en vensters met behouden luiken. Het ijzeren hekwerk voor het huis vormt een opvallend en zeldzaam detail. Achter de eerste imitatievensters bevindt zich een trapkoker en de onderkelderde opkamer. De authentieke binnenstructuur vertoont een interessante en eerder uitzonderlijke ruimteverdeling. In de grote woonkamer met samengestelde balklaag, schouw en ingewerkte provisiekast staat ook een trap met houten omkokering naar de opkamer en de zolder.

De artistieke en historische, meer bepaald architectuurhistorische waarde van de hoeve Warmestraat 38:

De begin 19^{de}-eeuwse hoeve is een representatief voorbeeld van een zeer goed bewaarde hoeve met losse bestanddelen ingeplant ten noorden op een begraasd erf met fruitbomen en hulsthaag aan de straatkant. Het gerenoveerde boerenhuis, gedateerd van 1808, is typerend voor het regionaal landelijk woningtype in het Meetjesland. De beschilderde voorgevel is traditiegetrouw naar het zuiden gericht en bevat hoge rechthoekige vensters en een omlijste deur. De afwerking van de zijgevels met muurvlechtingen getuigen van de oude traditionele bouwwijze. In het boerenhuis treft men een unieke en zeer interessante tegelschouw met 120 bijbelse voorstellingen en twee tegeltableaus.

De hoeve bewaart een opmerkelijke schuur met stallen deels opgetrokken van baksteen en deels afgewerkt met gepotdekselde beplanking, op een trekbalk van 1813 gedateerd.

De historische, meer bepaald architectuurhistorische waarde van de hoeve Warmestraat 29:

Het begraasde boerenerf met zijn losse bestanddelen behield volledig zijn specifiek karakter met streekeigen bouwkenmerken. Het eenvoudig, geschilderd boerenhuis is typisch voor de hoevebouw in het Meetjesland, maar bevat een opmerkelijke haaks aangebouwde onderkelderde opkamer en een bij de keuken aangebouwd bakhuis. Het huis bewaart binnenin de samengestelde balklaag met versierde moerbalken en drie typische schouwen, waarvan deze in de opkamer op de stookplaats bekleed is met geglazuurde wandtegels. De balklaag in de opkamer bezit opvallende moerbalken met sculpturaal bewerkte uiteinden en het jaartalcijfer 1697 als versieringsmotief. Tot op zekere hoogte is in de opkamer ook een lambrisering met wandtegels bewaard.

De bakstenen dienstgebouwen dateren vermoedelijk van 1861, blijkens een gevelsteentje op één der gebouwen.

De historische en industrieelarcheologische waarde van de voormalige Rotsaertmolen met gekasseide oprit en erf met ingewerkte molenstenen:

Deze bakstenen achtkantige molenromp is als restant van de korenwindmolen met houten achtkantige bovenbouw met stelling en Hollandse kap een voor de regio uitzonderlijk molentype. Typologisch nog in de 18^{de} eeuw te plaatsen, illustreert de achtkantvorm een bouwwijze die direct aansluit bij de vroeger ontstane houten achthoekige bovenkruiers. Als één van de enige nog bewaarde molenrompen is het een precieze materiële getuige van het voorheen zo omvangrijke molenpatrimonium van de gemeente.

De gekasseide oprit en door maalstenen verhard erf voor de molen maken als oorspronkelijke toegang opklimmend naar de hoger gelegen molen integrerend deel uit van de oude molensite.

De historische en industrieelarcheologische waarde van het molenerf met de voormalige Cuelenaersmolen en molenaarshuis:

De site aan Kleitkalseide, de belangrijkste straat in het gehucht Kleit, is een mooi voorbeeld van een landelijke molensite met behouden molenromp en molenaarshuis op een omhaagd erf met boomgaard en imposant toegangshek. De ronde bakstenen molenromp is als restant van de korenwindmolen van 1865, van het type bergmolen met inrijpoort en hoge Belgische kap, nog een materiële getuige van de vroegere pré-industriële agrarische nijverheid die in Maldegem zeer sterk vertegenwoordigd was.

Het molenaarshuis is met zijn witgeschilderd volume met kenmerkende groen- en witgeschilderde luiken, behouden binnenstructuur en detaillering representatief voor de leef- en woonwijze op het platteland in de tweede helft van de 19^{de} eeuw.

De historische, industrieelarcheologische en sociaal-culturele waarde van de stationssite met het spoorwegstation, de goederenloods, de betonnen omheining, de bunker en het gekasseid Stationsplein:

De spoorweginfrastructuur, die vanaf de oprichting van de spoorlijn Eeklo-Brugge in 1862-63 tot de Tweede Wereldoorlog aan het huidige Stationsplein gerealiseerd werd, vormt een goed bewaard en representatief ensemble van een landelijke stationssite met behouden station, telegraafgebouw en goederenloods en dat door de herinrichting als stoomcentrum en museumspoorlijn zijn cultuurhistorische betekenis wist te bestendigen.

Het stationsgebouw is, als constructie van 1862, een representatief voorbeeld van een tpestation op het platteland gekenmerkt door een centraal hoofdgebouw met twee bouwlagen geflankeerd door twee, oorspronkelijk zeer symmetrische lagere zijvleugels en identieke straat- en perronegels. De latere aanpassingen hebben het oorspronkelijk karakter niet wezenlijk verstoord.

Het vroeger telegraafgebouw uit de jaren 1930 getuigt door zijn traditionele vormgeving en vroegere functie van de eenheid binnen het architecturaal ensemble.

De voormalige goederenloods, gebouwd door de NMBS in 1934 naar ontwerp van spoorwegarchitect Paul Nouille, is een opmerkelijk industrieel gebouw gekenmerkt door een functionele stijl beantwoordend aan het specifiek programma. Het is tevens een architecturale getuige van de economische rol en het belang van Maldegem in die periode. Bij de recente herbestemming werden de oorspronkelijke structuur met het merkwaardig beglaasd dak met betonnen spanten en luifels, de laadbok, de houten rolpoorten en de gietijzeren weegschaal, door de vasthechting in de vloer integrerend deel uitmakend van het gebouw, volledig gerespecteerd.

De betonnen bunker, opgericht door de Duitsers in 1942 is een materiële getuige van de historisch markante periode van de Tweede Wereldoorlog.

Het geajoureerd betonnen hekwerk tussen de verschillende gebouwen is exemplarisch voor de door de spoorwegen ontworpen gebruikelijke afsluitingen van de spoorweg en maakt integrerend deel uit van de site.

De stationsite wordt eveneens bepaald door het bijhorende gekasseide Stationsplein dat ruimtelijk en visueel een historische eenheid en samenhang vertoont met de spoorweggebouwen.

De artistieke, historische, en meer bepaald architectuurhistorische, en industrieel-archeologische waarde van het voormalige spoorwegstation van Donk:

Een karakteristiek en belangrijk voorbeeld van de sobere stationsarchitectuur uit het interbellum in Vlaanderen. Het gebouw is ontworpen in 1931 door de Gentse ingenieurarchitect August Desmet in modernistische baksteenarchitectuur met kubusvormen, verspringende volumes, platte daken en rechthoekige muuropeningen, en vormt aldus een treffend voorbeeld van het zakelijk-expressionistisch oeuvre van architect A. Desmet. Hoewel herbestemd bleef het stationsgebouw met woning zijn oorspronkelijk aanzien behouden. Het betrokken gebouw vormt een boeiend voorbeeld van zinvol hergebruik van een oud gebouw met respect voor authenticiteit en kwaliteit van het origineel gebouw. Het voorheen functioneel gedeelte is bijzonder door de decoratieve vormgeving met kleurrijke betegeling in de voormalige wachtkamers.

De historische en industrieelarcheologische waarde van de spoorwegbrug over het Schipdonkkanaal:

De brug is typologisch een goed bewaard voorbeeld van een hefbrug voor spoorwegverkeer van 1947, op de lijn Eeklo-Maldegem, aangelegd in 1862, met twee vaste oeververbindingen en een valconstructie op zware, geklonken lijfplaten van met onderling gekoppelde heftorens bestaande uit geklonken, deels gelaste open vakwerkbalken op betonnen voeten; met bovenop de heftorens vrij zware kabelschijven; met versterkte verbindingen tussen de heftorens en kabelschijflageringen met geklonken hoekprofielen; met contragewichten die buiten de heftorens bewegen. De houten dukdalven zijn nog aanwezig.

De historische en industrieelarcheologische waarde van de Lievebrug over het Leopoldkanaal:

De Lievebrug is een militaire vakwerkbrug of Baileybrug gebouwd door het Canadees leger in 1944 bij de bevrijding van de gemeenten aan het Leopoldkanaal. Dit is naar verluidt de enige bewaarde, door de Canadezen aangelegde Baileybrug uit de Tweede Wereldoorlog in Europa.

Artikel 3. Met het oog op de bescherming zijn van toepassing:

De beschikkingen van het besluit van de Vlaamse regering van 17 november 1993 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten (Belgisch Staatsblad 10 maart 1994).

Brussel, 09-06-2004

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden,
Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken,



Paul VAN GREMBERGEN